

הספר הוגדר כחומר-תועבה

לפני חמש שנים — אך

המישפט נפתח רק בימים אלה

השופט יהושע גרוס, בבית-המשפט בתל-אביב, העיף מבט בספרון שהונח על שולחנו, וחיך במבוכה. היה זה הספר 'חמשירי זימה', שיצא לאור לפני חמש שנים, הדיו מוסיפים להכות גלים עד היום. ובר חמשיריים גסים ואיורים בהתאם, ואשר האחראי לחיבורם של החמשיריים הגסים הוא המו"ל אהרון בר (39) מתל-אביב, שהוציאו תחת שם ההוצאה קליטוריס. שעה ששמה האמיתי של הוצאת-הספרים שלו הוא תמוז. לפני חמש שנים פשטה הי מישרטה על ביתו והשוטרים, מצויידיים בר צורח-פוש, החרימו 14 ספרים וכרוזת-פירי סומת של הספר שנמצאו בבית, בטענה שזהו חומר-תועבה.

אולם רק בימים אלה תגישה המישרטה את כתב-האישום. מהות העבירה: פירסום דבר-תועבה. התובע המישרתי, חיים שמור לביץ', טען בפני השופט כי הספר, איוריו וכרוזת-הפירסומת שליוו את הוצאתו-לאור, מהווים דיבר-תועבה ויש בהם כדי לגרום השחתת המוסר.

נגד אהרון בר הוגשו שתי תביעות: האחת אישית, והאחרת נגד ההוצאה-לאור שלו. התביעה האישית בוטלה לפני כמחצית השנה, ואילו השנייה עדיין בתוקף. הוצע לו להסכים לביטול כתב-האישום, אך הוא סירב בטענה, שהוא דורש זיכוי גמור. 'מחר הם יחליטו שוב שזו פורנוגרפיה, ויחרימו שוב', הסביר.

הסר בעיברית. 'לפני שפירסמנו את הספר', אומר בר, 'קרא אותו עורך-דין, והוא קבע כי בחומר הכלול בו אין משום פורנוגרפיה. אני טוען שהספר הוחרם רק נאסר לפירסום בשל התערות האישיות שבו, שנגעו לכמה מראשי השלטון באותה הר תקופה. כמו השיר הבא, למשל: 'מנשה במשה שתוסי-הענין / שחידד וחידד את הדיון. / הוא חידד, לא הפסיק / עד נותר לו חיו פסיק / שכולו טפק יש ספק אין.' ליד השיר מופיע איור ובו דמותו של משה דיין.

בר הגיע לדוכן-העדים בבית-המשפט כשר הוא מלווה בכלבי-הנחיה שלו. הוא נכתי 'צה"ל, שאיבד את מאור-עיניו בשנת 1958, שעה שעסק בהנחת מוקשים. הוא ליד כפרי יהושע, סיים לימודי פסיכולוגיה בירושלים ולאחר-מכן עבד במיקצונו בארץ ובארץ-צות-הברית, שם שהה כשבע שנים.

'חומר דומה, ואפילו גם יותר', הוא מסר פר, 'יש בכל הארצות ובייחוד באלה הי דוברות אנגלית. ישבנו עם חבר ותירגמנו, וחלק כתבנו בעצמנו. חשכתי שבעיברית חסר חומר כזה, ומדוע בעצם לא לפרסם אותו? הספר זכה בהצלחה גדולה בארץ, וקוראים אותו בני כל הגילים, מ12 עד 80. התגובות היו קיצוניות. אחדים אמרו שהספר הוא עלבון לטעם הטוב, ואחרים טענו שזהו הספר המצחיק ביותר שקראו אי-פעם. כל אחד נהנה ממנו, ברמה שלו.'

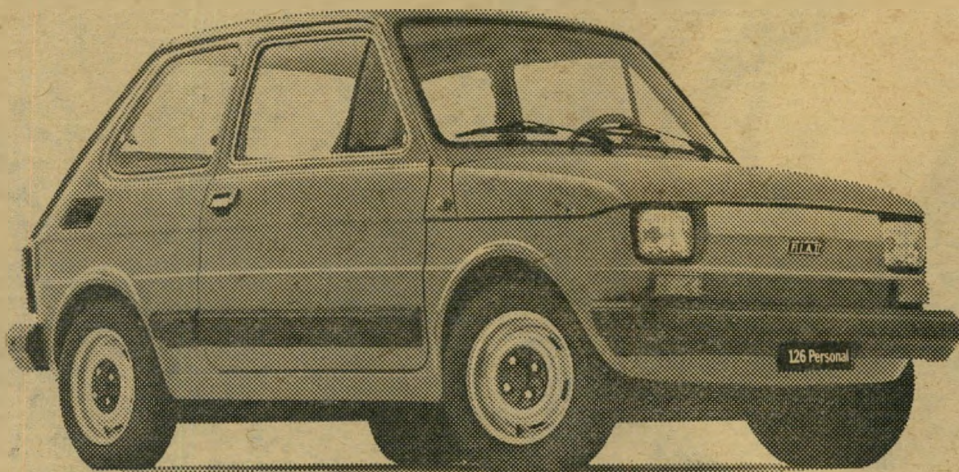
מטורף גיחוך. על המישפט, שנידחה בתחש שנים תמימות, כאשר היה ברור כי גם המישרטה וגם בית-המשפט אינם ששים לפתוח בו, הוא אומר: 'מה שהיה נורעו או, לפני חמש שנים, נראה שטותי לגמרי היום, ולאף אחד אין חשק להתעסק עם זה.'

כיום, משהתבסס עם הוצאת-הספרים שלו תמוז, עוסק אהרון בר בעיקר בפירסום סיפרות קלאסית, סיפרי שירה וסיפרות-יל-דים. ההתעניינות הגדולה שגילתה המישרטה בשעתו, כאשר פשטה על ביתו החרירי מן את הספר וכל הקשור בו, מעוררים בו גיחוך.

בפתח הספר כתב בר הקדמה בוז הלשון: 'אם נדמה לך שהנך מעיין בקרבן שטורי זימה ומוקצה מחמת מיאוס של חמשירי פיר גול, שיקוף וניאוף, שלא לדבר על השמר צה — לא נותר לנו אלא לברכך על תחושתך הנבונה. אכן, לפניך חומר-תועבה למופת, ודווקא בשל כך סומכים אנו עליך, כאותו שור שידע את קנהו, שאומנם חר-כרש את ספרנו הקט.'

ועתה, קודם שיכריע השופט בדבר החרי מר שהונח לפניו ואשר לציודו הוגש לו גם גיליון פלייבוי לשם השוואה, אומר בר: 'מי שחושב שספר כזה הוא נורא ואיום, יני חושב שחסר לו משהו.'

אנו מתנצלים בפני דלק סונול ופז.

פיאט 126 השובבה צורכת מעט דלק, למרות שהיא גדולה.

ואכן, לפיאט 126 "חבל על כל טיפה... של דלק" - ליטר אחד מספיק לה לגמוא 20 קילומטר. וזה המון. אך זה לא הכל: המנוע בו 650 הסמ"ק מגיע להישגים מרשימים בנסיעות קצרות בעיר ובטיולים ארוכים מחוצה לה. פיאט 126 היא מכונית נוחה ובטוחה: המרחב הפנימי מספיק ל-4 נוסעים ומטענם, השילדה מחוסנת, מערכת הבלימה כפולה, מערכת ההיגוי מיוחדת והצמיגים רדיאליים. בתנאי הכלכלה המשתנים מדי יום בישראל אין השקעה בטוחה יותר מאשר "פיאט 126" החסכונית

במחיר - 103,000 ל"י + מ.ע.מ.
ועם "יפז" "סונול" ו"דלק" הסליחה.

הקניה הטובה ביותר 1978

2 שנות אחריות

Fiat 78

FIAT 126

אדמון